

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 2 Noemvrie st. v.

(S.) Bulgaria, care timp îndelungat a oferit dușmanilor păcii generale un teren potrivit pentru lucrările lor de subminare, de un timp încoace e pe deplin liniștită și atât principele, cât și populațiunea bulgară s'au pus pe lucru și desvoaltă o activitate binecuvântată pentru promovarea bunăstării interne a țării.

Adresa, pe care Sobrania a prezentat-o prințului Ferdinand drept răspuns la mesajul de tron, cu care acesta a deschis a șesa adunare națională ordinară, e cea mai eclatantă dovadă, că poporul bulgar e sătul de aventuri și sburdălnicii politice și doarece, ca, în bună înțelegere cu domnitorul ei, să întreprindă toți pașii pentru dezvoltarea economică și pentru sporirea isvoarelor de bunăstare ale țării.

În ce privește cuprinsul ei, adresa nu e altceva, decât o parafrasă a mesajului de tron. Ea urmărește din punct în punct pașii mesajului și accentuează și ea aceleași lucruri, pe care principele Ferdinand le-a accentuat în mesajul său de tron. Dar atât înregistrarea aceasta, cât și omagiile sincere, care se exprimă într'însa, o fac îndoit interesantă și importantă.

Representanții poporului bulgar își exprimă înainte de toate fericirea, că pot să-și depună la treptele tronului sentimentele de adânc devotament și iubire, pe care poporul bulgar le nutrește pentru suveranul său. Poporul bulgar recunoaște însemnătatea politicii, pe care principele se a inaugurat-o dela urcarea sa pe tronul Bulgariei. Poporul are încredere în această politică și asigură pe principele, că nu se va speria de nici o jertfă, spre a produce un triumf definitiv al acestei politici. El scie apăsarea terminarea căilor ferate și lucrările pregătitoare pentru încheierea convențiilor comerciale

cu Germania, Austria, Franța și Svițera, pentru-că acestia sunt cei mai însemnați pași pentru dezvoltarea economică a țării.

În adevăr, se dăce mai departe, trimiterea episcopilor bulgari în Macedonia a fost cu nespusă bucurie întâmpinată decât întreaga populațiune bulgară. Prin aceasta Sultanul nu a satisfăcut numai uneia dintre cele mai îndreptățite pretențiuni ale Bulgarilor, ci a dovedit pe față, că doarece și el, ca să vadă poporul acestei țări dezvoltându-se în liniște și în pace.

După-ce spune, că reprezentanții poporului sunt pe deplin convinși, că Sultanul va întreprinde pașii de lipsă la marile puteri europene pentru regularea definitivă a cestiunii bulgare, adresa se termină cu expresiunea mulțumitei pentru simpatiile și considerațiile, pe care principele le-a observat în străinătate față cu poporul bulgar.

Suzeranitatea Sultanului, accentuată decât principele Ferdinand în mesajul de tron, e accentuată deci și în adresa Sobraniei, dar în cea mai strinsă legătură cu speranțele pentru o împlinire a dorințelor naționale ale poporului bulgar. Și exprimându-și așteptarea, că Sultanul va lua inițiativa pentru regularea definitivă a cestiunii bulgare, Sobrania oferă totodată cele mai bune garanții, că poporul bulgar nu mai vârnează după utopii, ci e bun bucuros, dacă ar obține recunoașterea principelui său prin marile puteri europene.

Preste tot de un timp încoace se vede o schimbare spre bine în Bulgaria și nu exagerăm deloc, dacă susținem, că numirea episcopilor bulgari pentru Macedonia a contribuit în mare măsură la schimbarea dispoziției poporului bulgar. Aceasta o dovedește și încrederea, cu care reprezentanții lui legali se adresează către suveranul principatului.

Căci Rusia, după-ce i-s'au fost zădărnici toate planurile de a produce o răsturnare în Bulgaria și a cheltui sume enorme chiar și pentru conspirațiunea majorului Panița, și-a răzimat toată speranța în clerul bulgar. Acest cler i-a fost făcut și mai înainte bune servicii.

Acum însă clerul bulgar se află în deplină înțelegere cu guvernul și cu principele și această înțelegere și prietenie așa dăcând s'a produs singur nu-

mai prin numirea episcopilor bulgari în Macedonia, un lucru, pe care l-a promovat însuși cabinetul bulgar.

Dacă bunele relațiuni dintre prințul Ferdinand și clerul bulgar se vor pute menține, Rusia și-a pierdut poate pentru totdeauna terenul în Bulgaria și nu va mai pute fi departe timpul, când cestiunea bulgară se va rezolva definitiv în interesul populațiunii bulgare și în interesul păcii generale.

Bulgarii trebuie să fie pe pace și să-și continue lucrarea în înțeleșul adresei Sobraniei pentru dezvoltarea și consolidarea internă a țării.

Presă din Berlin către „Nemzet“.

Articolul, pe care îl publicăm mai jos din ziarul „Tägliche Rundschau“, ni-se trimite de o mână amică din Berlin însoțit de următoarea corespondență interesantă:

Berlin, 11 Noemv. 1890.

Faimosul entrefilet al ziarului „Nemzet“, în care se exprimă mulțumită celor patru ziare berlineze pentru „aprețirea temeinică și dreaptă“ a cestiunii române din Ungaria, a primit în Berlin răspunsul cuvincios. Biroul telegrafic oficios Wolff avea să transmită această „mulțumită“ întregii presei germane, dar biroul s'a păzit să numească respectivele foi berlineze. Căci în Germania s'ar fi ris numai, dacă „Norddeutsche Allgemeine“, „Berliner Neueste Nachrichten“ și „Börsenzeitung“ s'ar caracteriza drept cele mai distinse reprezentante ale presei germane. Publicul cel mare berlinez desprețuiește cu drept cuvânt cele două organe berlineze de bursă și ovresci și cercurile politice le desconsideră ca deșăur. În cercurile guvernamentale germane baronii de bursă la Rothschild și Hirsch nu au ajuns încă la acea putere, ca și în Viena, și de aceea sibiaturile foilor notorii de bursă și speculațiune nu au în Berlin nici o importanță. Dela repășirea lui Bismarck încoace „Norddeutsche“ e redusă la un pătrar al viptului ei de mai nainte și săracele „Neueste Nachrichten“ din Berlin sunt o foaie întemeiată și susținută de Ovrei, care însă cu toate aceste face foarte slabe „Geschäft-ur“. Foaia aceasta crede, că va primi poate din Budapesta o leacă de premenire a relelor sale finance. — Dar toate acestea nu sunt presa berlineză!

„Kreuzzeitung“, „Reichsbote“, „Germania“, „Staatsbürgerzeitung“ și „Berliner Localanzeiger“ sunt cel puțin foi, care repre-

sentă clase hotărâte și influente ale populațiunii, dintre care însă nici una singură nu e accesibilă pentru paralele Ovrelor. Tocmai la cele trei dintău numite, pe care întreaga clică dela bursă le prigonesce cu o ură fanatică, se potrivește dicala: „Viel Feind, viel Ehr“ (Mulți dușmani, multă cinste) și propozițiunile și articolii lor sunt respectați atât la popor cât și în cercurile guvernamentale așa, că mai curând s'ar pute numi ele reprezentantele presei berlineze.

Apoi la toată întemplantarea mai există în Germania încă unele foi importante, „Allgemeine Zeitung“ din München, „Frankfurter Zeitung“, „Kölnische Zeitung“, „Hamburger Nachrichten“ și „Magdeburger Zeitung“, — și dintre toate aceste „Nemzet“ nu se poate provoca nici la una singură, care numai cu un singur cuvânt ar fi aprobat procederea Maghiarilor.

Și acum vine o altă foaie vădută din Berlin, „Täg. Rundschau“, și declară fără încuvișor, că ar fi obrăncie infamă din partea lui „Nemzet“, de a îndrepta acea mulțumită la adresa „presei berlineze“, și ea însăși voesc la tot cazul să fie exclusă dela această mulțumită a lui „Nemzet“. — „Tägliche Rundschau“ e un organ foarte răspândit, dar se citește numai în păturile culte ale poporului german. Cercurile învățătorilor, ale medicilor, inginerilor și ale altora, care în luptă de partid iau o atitudine mijlocitoare ori neutră, își aleg „Tägliche Rundschau“ pentru lectura lor zilnică, și la partea ei foiletonistică lucrează cei mai însemnați poeți și literați ai Germaniei. Articoli de înaltă politică aduce foarte rar această foaie, dar cu atât mai mult se bagă în seamă aprețierile ei, când ea se pronunță în vre-o cestiune ardețoare. Și împregiurarea, că această foaie s'a întrepus acum cu atată energie pentru Românii din Ungaria față cu trofa maghiară, se poate privi de cea mai bună dovadă, că întreaga opinie publică din Germania stă pe partea naționalităților apăsate de Maghiari.

Articolul, pe care „Tägliche Rundschau“ din Berlin îl publică la loc de frunte al numărului său din 7 Noemvrie, e următorul:

Semioficialul budapestan „Nemzet“ se vede îndemnat a aduce presei berlineze în mod sberbătoresc mulțumita Ungariei pentru aprețirea „temeinică și dreaptă“ a conferenței Românilor ungureni, ce s'a fost intrunit zilele aceste în Sibiu; prin aceasta s'ar fi întârit și mai mult intimitatea legăturilor dintre Austro Ungaria și

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Germania. În fapt, spre mirarea noastră, mai multe foi berlineze de cele mai deosebite nuanțe, cu prilegiul conferenței din Sibiu, au emulat în ce privește condamnarea Românilor cu cele mai șovinistice diare ale Maghiarilor. În fața acestui fapt noi trebuie să declarăm cu toată hotărârea, că vom serămănem exclusi dela mulțumita ziarului „Nemzet“. Tocmai pentru-că o Ungarie tare și împrietenită cu noi, o ținem de o necesitate politică, pășim cu cea mai mare hotărâre în contra tractamentului maghiar al cestiunii române și preste tot al cestiunii naționalităților.

Adece ce au hotărât Românii ungureni la Sibiu? Ei au acceptat în unanimitate și cu bucurie sgomotoasă următoarele puncte, care vor avé să fie prezentate Împăratului Francisc-Iosif prin o deputațiune în masă: Românii vor să rămână un membru al monarhiei austro-ungare și să fie credincioși Casei de Habsburg. Ei doresc strinse raporturi economice cu România și o convenție militară cu aceasta spre combaterea panslavismului. Ei se declară de acord cu țintele întreitei alianțe și apelează la aceasta precum la Împăratul, ea să înceteze apăsarea națiunii române din Ungaria, să se respecte drepturile lor cetățenești și să se scutească cultura lor națională. Ei pretind despărțirea Ardealului decât Ungaria și introducerea limbii române ca limbă oficială. Ei declară în sfârșit, că după-ce Ungaria le face preste putință reprezentarea intereselor lor, ei, ca partid, trebuie să urmeze și pe viitor o politică de deplină abstenență. — E sigur, că acest program conține puncte, care cu anevoie se potrivește cu dreptul public material al Ungariei. Dacă însă Maghiarii și papagalii lor berlinezi îi timbrează pe Românii de Daco-Români și de trădători de patrie, această invinuire ei o combat prin însuși programul lor. Acest program dovedește numai un lucru și anume acela, că redactorii lui sunt de o neobiciuită naivitate politică, și se potrivește pe deplin ceea-ce deputatul unguresc Mocșary, singurul Maghiar, care ia pe Românii în scut, scrie ziarului „Pesti Napló“: „E ceva ce pentru Românii e mai mult decât punctuațiunile din program și formularea din când în când a pretențiunilor lor, și aceasta e dorința, de a se împăca cu noi. Da, eu cred și sunt convins, că dacă noi le oferim ceea-ce le trebuie pentru susținerea individualității lor naționale, că atunci, dăc, și ei ne vor acorda nouă ceea-ce e necondiționat de lipsă pentru susținerea integrității consistenței țării. Prin urmare o încercare de împăcare nu va fi fără oare-care

FOIȚA „TRIBUNEI“

Clara Milici.

— Novellă —

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

I.

În primăvara anului 1878 trăia în Moscva, într-o căsuță nu mare de lemn pe Șabolovka, — un om tiner cam de douăzeci-și-cinci de ani, cu numele Iacob Aratov. Cu dînsul trăia matusă-sa, o fată bătrână de cincideci de ani trecuți, sora tatălui său, Platonida Ivanovna. Ea conducea gospodăria și purta socotelile, pentru care treabă Aratov era cu deservire incapabil. Alte rudeni nu avea. Înainte de asta cu câțiva ani tatăl său, un proprietar sărac din guvernamentul T..., se mutase la Moscva împreună cu el și cu Platonida Ivanovna, căreia, dealtfel, totdeauna îi dăcea Platoșă; nepotul îi dăcea tot așa. Părăsind moșia, unde trăiseră neîntrerupt până atunci, bătrânul Aratov s'a așezat în reședință cu scopul de a-și da fiul la universitate, pentru care el însuși îl pregătise; a cumpărat cu un preț de batjocură căsuța într'una din stradele doasnice și s'a statornicit într'însa cu toate cărțile și „preparatele“ sale. Ear' el avea multe cărți și preparate, — pentru-că omul nu era lipsit de procopseală... „un om ciudat din cale afară“, după vorba vecinilor. Mai avea și reputațiunea de șolomonar: îi dăseră și porecla de „insectolog“. Se ocupa cu chemie, mineralogie, entomologie, botanică și medicină; vindecase pe nisce pacienți de bunăvoință cu

ierburi și cu prafuri de metal, tot invențiuni proprii, după metoda lui Paracelsus. Cu aceleași prafuri a dus la groapă pe soția sa tină, frumuseică, dar foarte gingașă, pe care a iubit-o cu patimă și dela care a avut pe unicul său fiu. Și tot cu aceleași prafuri metalice a ruinat cum se cade sănătatea fiului său, pe care, dimpotrivă, a dorit să-și întărească, găsindu-i organismul mistic și inclinat la fisie, moștenit dela mamă. Numele său de „șolomonar“, între altele, l'a primit de acolo, că se socotia de un strănepot, — nu în linie dreaptă, firesc, — al renumitului Bruce, în onoarea căruia și-a botezat fiul Iacob. El era un fel de „om bun“, dar avea o fire melancolică, domoală, sficioasă, — inclinată la tot ce este tainic, mistic... Șoptirea sa abia audibilă: — A! era exclamarea sa obișnuită; a și murit cu această exclamare pe buze — la doi ani după mutarea sa la Moscva.

Fiul său, Iacob, pe din afară nu sēmăna cu tatăl său, care fusese urit, neîndemnat și bătăran; mai curând aducea cu mămă-sa. Aceleași trăsături gingașe, placute, același păr moale de culoare cenușie, același nas mic încovoiat, aceleași buze eșite, de copil — și ochi mari, verde-surii neliniștiți și cu gene dese. Dar' de aceea firea sa sēmăna cu a tatălui său; — și cu toate-că la față nu sēmăna cu tatăl, totuși purta pecetea expresiunii părintelui său, — și avea mâni noduroase, și pieptul ca o scândură, întocmai ca bătrânul Aratov, care, dealtcu, abia s'ar căde să fie numit bătrân, după-ce nici cincideci de ani nu ajunsesse. Încă pe timpul vieții lui intrase Iacob la universitate, la facultatea fisico-matematică; însă n'a terminat cursul, — nu din lene, ci pentru-că, după ideile sale, la universitate nu înveți mai mult, decât poți învăța

acasă, ear' după diplomă nu alerga, după-ce nu aștepta să ocupe nici un post. Se ferea de tovarășii sei, n'a făcut cunoștință aproape nici cu unul, îndeosebi era sficios de femei și trăia cu totul singuratic, cufundat în cărți. Era sficios de femei, deși avea o inimă foarte simțitoare și era robul frumseții... Își căștigase chiar un pompos keepsake englez — și (o, rușine!) se desfeta în „grățioasele“ iocane ale diferitelor și fermecătoarelor Gîlnare și Medore... Însă totdeauna îl reținea sficioșia înăscută. Acasă locuia în fostul cabinet al părintelui său, cabinetul îi servia și ca dormitor, și dormia tot în patul acela, în care murise tatăl său.

Un puternic razim pentru întreaga lui existență, nu tovarăș și prieten nestrămutat, este pentru dînsul matusă-sa, aceeași Platoșă, cu care abia grăsece două vorbe în zi, dar fără care n'ar pute face un pas. Ea era o ființă cu față lungă, cu dinții lungi, cu ochii spălăciți în obraji spălăciți, cu o expresiune nestrămutată, dar nedecă între măchire și între frica neliniștită. Vechie era îmbrăcată într'o haină sură și o basmauă sură, care miroasa a camfor; se străcura prin casă fără să-și audă pașii, ca o umbră; suspina, șoptia o rugăciune, — mai ales avea una favorită, care sta numai din două vorbe: „Doamne ajută!“ și dirigia economia într'un mod foarte iscusit, economisa toată kopeika și făcea toată cumpărătura. Nepotul său o adora; necontenit era îngrijat de sănătatea lui, — se temea de orice, — nu pentru sine, ci pentru el — și, din întemplantare, i-se părea, că simte ceva, la moment se apropia incetșir și îi pune pe masa de scris o ciacășă cu ceaiul de piept, sau îl mângăia pe spate cu mâinile sale moi ca vata. Iacob nu se simțea plictisit de aceste îngrijiri, — deși ceaiul de piept nu-l bea, — și

numai da din cap aprobând. În colo nu se pute tocmai lauda cu sănătatea. Era foarte impresionabil, nervos, îndoelnic, suferia de palpității, câte-odată de năduf; asemenea tatălui său, credea că există în natură și în suflet omenește nisce taine, care le poți uneori presimți, dară înțelege — nici-odată; credea, că sînt anumite puteri și mișcări, unele binevoitoare, dar mai adese-ori dușmane... și credea și în știință, în demnitatea și importanța ei. În timpul din urmă îl cuprinsese pasiunea meșteșugului fotografic. Mirosul ingredientelor folosite pentru aceasta îl îngrijau foarte mult pe bătrâna matusă, — earăși nu atât pentru sine, cât pentru Iașă, pentru pieptul lui; el însă cu toată firea sa meale, era foarte îndărătnic — și își urma cu statornicie lucrarea sa favorită. Platoșă se resigna, numai căt suspina și șoptia mai des ca până acum: „Doamne, ajută!“ și se uita la degetele lui vâpsite cu iod.

Iacob, cum am spus, se ferea de companioni; totuși cu unul dintre dînsii se împrietenise destul de confidențial și îl cerceta adese-ori, chiar și după-ce acest tovarăș, părăsind universitatea, ocupase un post împreunat, dealtfel cu puțin lucru: cu vorbele lui vorbind „muncia“ la clădirea dela biserica Mântuitorului, firesc neînțelegând nimic într'ale arhitecturii. Lucru curios: acest unic prieten al lui Aratov, cu numele de familie Kupfer, un Neamț atât de rusificat, încât nu scia nemțese nici o vorbă, ba încă cuvântul „Neamțule“ era pentru el o înjurătură, — prietenul acesta nu avea cu dînsul, la părere, nimic comun. Era un tiner cu ochii negri, obraji roșii, băiat vesel, palavragiu și mult iubia societatea femeilor, de care fugia Aratov atât de mult. Adevărat, că Kupfer și dejună și prânția la el foarte adese-ori — și

prelungă aceasta, om sărac fiind, împrumutată dela el sume mai mernute; dar' nu aceasta îl îndemna pe iscusitul Neamț să cerceteze cu stăruință căsuța singuratică de pe Șabolovka. Puritate sufletească, „idealismul“ lui Iacob sunt lucrurile, pentru care prinsese dragoste, poate fiindcă aceste erau în contrast cu ceea-ce se întempla și vedea în fiecare zi; — sau poate-că în această alipire către junele „idealist“ se arăta totuși sângele său german. Lui Iacob îi plăcea inima deschisă, blăjină a lui Kupfer; afară de aceasta istorisirile lui dela teatre, dela concerte, dela baluri, unde totdeauna era de față, — în general lucrurile din lumea aceasta străină, în care Iacob nu se încumeta să se vire, — îl interesau în taină și chiar îl emoționau pe tinerul eremit, fără să-și aște, dealtfel, dorul, ca să le cunoască toate aceste din propria experiență. Și Platoșei îi plăcea de Kupfer; adevărat, că ea îl găsea câte-odată prea preste măsură lipsit de formalități, dară din instinct simțind și înțelegând, că el în toată sinceritatea se leagă de iubitul ei Iașă, nu numai că suferia pe musafirul sgomotos, ci îi purta și oare-care afecțiune.

II.

Pe timpul, despre care e vorba, se găsea în Moscva o veduvă oare-care, principesă grusinică, — o persoană problematică, aproape suspectă. Era cam de patruzeci de ani; în tineretă probabil, că avusese acea deosebită frumuseță orientală, care vescejesce atât de curând; acum se albia, se rumenia și își vâpsia părul în coloare blondă. Circulau despre ea diferite faime, nu tocmai favorabile, și nu tocmai lămurite; pe bărbatul său nimeni nu l'a cunoscut, — și nici într'un oraș nu rămănea timp mai îndelungat. Nu avea nici copii, nici avere; dar' trăia o viață deschisă,

folos⁴. Maghiarii însă nu vor să facă această încercare; ei tăgăduesc, că în Ungaria preste tot ar exista o apăsare a nemaghiarilor.

Da, dacă legea despre naționalități din 1868 ar mai fi astăzi încă un adevăr, atunci ei ar avea dreptate; dar' lucrul nu se are așa. Egala îndreptățire a naționalităților ungarene și a limbilor, pe care le vorbesc, a făcut de mult loc sistemului „rasei stăpânitoare“. Legea școlară dela 1879 spre pildă introduce, contrar legii dela 1868, limba de propunere maghiară în toate școlile populare, legea școlară dela 1883 oprește, contrar legii dela 1868, comunitățile, corporațiilor și singuraticilor înființarea de școli medii cu limbă nemaghiară. În contrast cu toleranța unui Francisc Deák și baron Eötvös, Coloman Tisza a declarat pe față la 1886: în fiecare stat o rasă trebuie să impună aceluia propriul ei caracter, Apponyi a dis, că statul trebuie să răspundă cu toate mijloacele cultura maghiară, numai singuraticul, dar' nu naționalitatea ca atare, ar avea un drept la limba sa maternă. Aceste principii au și fost în fapt transmise în viața politică. Efectul lor se simțese cu atât mai rău, cu cât executarea o mijlocesce o administrație în multe privințe stricată și o justiție adese ticăloasă.

Nouă nu ne permite spațiul a intra mai deaproape în amănuntele plângerilor speciale ale Românilor, care dealtfel au fost pe față recunoscute de îndreptățite de singuratici Maghiari, ca Bela Grünwald și I. Horváth în publicațiunile lor apărute la 1885, respective 1886. De ce se și aibă ei mai puțin motive pentru gravamine, decât bunăoară Sașii din Ardeal? Să amintim numai singurul fapt, că dela 1867 încoace au emigrat în România circa 40.000 Români, pentru că în Ungaria nu au putut să-și aplice. Dacă între asemenea împregiurări icăcolo se observă câte o înclinare spre o mare Românie, Ungaria însăși e de vină. E preste tot un joc de tot pericolos, când 41 procente Maghiari se înocăreacă cu toate mijloacele a impune maghiarism celor 15,5 procente Români, 1,5 procente Croato-Serbi, 12,5 procente Germani, 1,2 procente Slovaci și 2 procente Ruteni ai statului, acesta e un joc îndoit periculos, deoarece teritoriile acestor popoare se extind preste granițele regatului. Acesta tot ar trebui să fie un advertisement spre precauție și moderațiune.

De a aproba între asemenea împregiurări politica de maghiarizare, precum au făcut-o o seamă de foi berlineze, în adevăr nu e un lucru bun, și nu mai ales, pentru că cel-ce aprobă apăsarea Românilor ungureni prin Maghiari ar trebui per consequentiā să aprobe și apăsarea Germanilor din Ungaria.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 2 Noembrie st. v.

Afaceri interne.

În dieta din Budapesta se continuă desbaterea asupra bugetului statului pe anul 1891.

Din Budapesta se împărtășește, că guvernul pregătește un scurt proiect de lege (cel mult de două paragrafi) despre reforma administrativă. Acest proiect va cuprinde toate princi-

piile fundamentale ale prefacerii administrației în administrațiune de stat, dar' așa, că după acceptarea acestora o desbatere principală își perde ori-ce basă. Guvernul crede, că prin aceasta va pute să împedecă ori-ce obstrucțiune planuită de stanga extremă.

„Budapester Tagblatt“ primesce din Viena împărtășirea, că ministrul de război comun Bauer va repăși încă în decursul acestui an. În locul seu va fi chemat ministrul de honveți ungurese baronul Fejérváry. Barorul Bauer avea intenția, de a se retrage numai după delegațiunile din anul viitor, dar' se vede, că țilele din urmă a ajuns la altă hotărâre.

Visita Țareviciului la Viena și provinciile ocupate.

„Bosnische Post“ din Seralievo publică un articol, de sigur inspirat, în care ea își exprimă convingerea, că visita Țareviciului în Viena va avea cel mai bun efect asupra consolidării raporturilor de pe terenul ocupat. Astăzi există convingerea, că interesarea Rusiei în ce privește ocupațiunea provinciilor nu e dușmănoasă, deoarece ea recunoaște, că Austro-Ungaria își împlinesc conștiința și leal datorințele, pe care le-a primit cu mandat. La sfârșit „Bosnische Post“ constată, că interesele austriace și cele rusești merg paralel atât în Europa, cât și în Peninsula-Balcenică.

Criza ministerială în Bulgaria.

În Bulgaria se petrece acum o criză ministerială, care se poate privi drept un progres cât pentru raporturile de acolo. Dl Nacevici, agentul diplomatic al Bulgariei în Viena, care deja mai înainte avuse portofoliul de finance, va fi ministru de finance în Bulgaria și va fi înlocuit în postul seu din Viena prin dl Mincevici, actual agent diplomatic în Belgrad. Dl Nacevici a făcut însă intrarea sa în cabinetul Stambuloff pendentă dela condiția, ca Dr. Stoiloff să primească portofoliul de externe. Se crede, că Stoiloff va fi aplecat a primi acest portofoliu și în acest cas Nacevici în curând se va muta dela Viena la Sofia, spre a-și ocupa postul de ministru de finance.

Politica externă a Serbiei.

În prima ședință de club a partidului radical a eșit la iveală nemulțumirea aripei extreme cu politica externă a guvernului. S'a dis, că această politică e prea concesivă și prea nedeamnă pentru țeară. S'au adus în discuțiune evenimentele din Macedonia și s'a fost exprimat dorința, de a face cele mai recente evenimente de obiectul unei debateri în Scurpina. Aripa extremă e dealtfel neașteptat de puternică. Conducătorul ei e deputatul țărănesc

Catică. S'au insinuat apoi numeroase interpelațiuni către ministrul de externe, între ele și una cu privire la oprirea importului de rîmători prin guvernul unguresc.

Asilele de copii.

Sub acest titlu aduce „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ din Sibiu, organ al partidului popular săsesc, următorul prim articol prea interesant:

Proiectul de lege despre asilele de copii a trecut deja prin consultările comisiunii școlare și în scurt timp va ajunge înaintea casei deputații. Noi nu ne îndoiim, că toți deputații sași își vor privi de datoria lor, de a lua cu toate mijloacele disponibile poziție față cu acest proiect fatal. O lege mai nepotrivită demult nu s'a fost prezentat dietei ungare.

Cititorii acestui diar cunosc cuprinsul proiectului de lege, în numărul 5136 am comunicat textul stabilit de comisiunea școlară. Aci se motivează numai pe scurt încă odată aspra apăsătoare nefavorabilă ce se face acestui proiect.

Fiecare om nepreocupat trebuie să combată proiectul de lege înainte de toate din cauză, că el dispune o silă nedreaptă. Fiecare comună (sub anumite împregiurări) trebuie să înființeze un asil. Fiecare copil trebuie trimis în acest asil, afară de cazul, că părinții dovedesc, că copilul e bine și coreșpunător grijii acasă sau altundeva. (§. 4.)

Aceasta e o silă, care nu se mai împlăie nicăieri pe lume! Înzadar se face obiecțiunea, că numai acei copii au să fie trimiși acolo, care nu sînt destul de bine grijiți. §-ul 4 hotărăse, după cum am expus mai sus, că părinții să dovedească această grijire coreșpunătoare! Prin urmare nu auctoritatea are să adevărească, că părinții nu îngrijesc destul pe copii, ci părinții trebuie să dovedească, că ei își împlinesc datorința! Dela procesele fișcalatului și dela torul producțional încoace nu s'a mai pomenit în Ungaria o praxă de drept atât de întoarsă!

Prin aceasta însă statul se mesteacă în viața familiară, atinge un drept sfânt al părinților, pe care ei nici-o dată nu-l pot sacrifica. Astăzi noi condamnăm educațiunea spartană, care a smuls copilul în cea mai fragedă etate din casa părintească, spre a-l crește „public“, — nu e aceasta și mai și? Și dacă acum bunica ori mama e acasă și, după părerea lor, copilul e „împărtășit de grija recerută“, dar' inspectorul de școală sau comisiunea, care are să decidă, vede copilul jucându-se prin curte și prin grădina sau chiar și pe stradă și afirmă, că grija aceea nu e suficientă? Când e suficientă? În mână cu acest paragraf ori-ce brutalitate e cu puțință, când un organ hiperzelos voese să aducă un copil în institutul de forță!

Sila pentru înființarea de institute o condamnă și din considerări economice. Comunele sînt astăzi atât de împovorate tocmai cu poveri de ale statului, că o împline a acestora învoală o adîncă păgubire. De sigur se poate și altfel aplica cuvîntul ușurător al cuceritorului francez, pe care el în vremea Francezilor l'a rostit drept răspuns la plînsul unui oraș, că poporul nu ma-

poate nimic presta: ei nu știu ce poate să presteze poporul, dar' în urmă tot a încetat. Capabilitatea de prestațiune e exhaustată și aici li-se impune comunelor o nouă prestațiune, spre a amări viața copiilor lor!

Dar' nu numai spre a le amări viața, ci spre a-i băga în boale!

S'ar păre, că exagerăm, și cu toate acestea nimeni nu va pute tăgădui adevărul acestei afirmațiuni. Sănătatea s'a luat cu privilegiul creării legii în considerare prin un singur motiv: Copiii să fie precăt se poate scutiți de toate influențele stricăcioase. Nu e pentru întâia dată, că o intenție înțeleaptă a dus la o lege proastă. 80 de copii să fie încreduți unei instituțiune sau unei griji toare!

Întrebați mamele, ce are să rezulte de aici! Și mai departe: legea poate să dispună, că pe un copil are să vină un spațiu de 0,8 metri cuadrați, prin urmare pe 80 de copii 64 metri cuadrați; chiar dacă se va executa aceasta, e destul, ca în trei săptămâni să se bolnăvească toți copiii căți umblă acolo. Un asemenea spațiu, îndesut numai în timp de vre-o câteva ore cu 80 de copii și „aerisat ușor“, devine urzitorul unei mulțimi de boale. Cel-ce votează așa ceva nu a fost nici-o dată într'o odaie de școală îndesuită și nu a respirat aerul, care se desvolăie aici. Cu înfricoșare avem să vedem, cum obraji roșii ce mai nainte dovedeau sănătatea copiilor, care mai nainte se rostogoliau prin grădina și pe stradă, se vor spălăci și starea sănătății se va înrăutăți într'un mod, că se vor spăria și înșiși părinții patriei!

Noi combatem proiectul de lege, pentru că el îngreunează pregătirea instituțiilor într'un mod, care nu stă nici într'un raport cu prestațiunile ce se cer, deoarece-lea stabiliți pentru ea formează o îngreunare fără scop a comunelor, care pot să facă acest lucru mai ieftin, dacă vor să-l facă; îl combatem, pentru că ținta înființării de asile e maghiarizare. De ce are conducătoarea unui asil de copii trebuință, de a scilimba maghiară? Cu același drept s'ar pute crea o lege, care poruncească tuturor bonelor și servitoarelor de băieți, tuturor daicelor și griji-toarelor din case private, ca să scie ungurese, pentru-ca bietul popor să câștige cunoștințele limbii statului. Mai bine ar fi, dacă nu s'ar permite nimeni să se căsătorească până nu scie limba maghiară!

Și toate aceste la sfârșitul secolului al 19-lea — și sub aparența liberalismului! Se combate cu ipocrisie legea, după care copiii din căsătorii mestecate trebuie să urmeze confesiunea părinților lor, și se combate drept un amestec „în sfintele drepturi ale familiei“; trebuie să se lase părinților voea, de a-și crește copiii în religiunea, în care voese ei, dar' a smulge copilul dela pieptul mamei sale și a-i „mijloci limba maghiară“ — după-cum se dice prea frumos, aceasta e liberal și se preamărește drept un succes!

Popoarele nemaghiare ale Ungariei, care compun două terțiatii ale populațiunii, trebuie să se scandalizeze, când „drept un motiv principal al proiectului“ ministrul expune în consultările comisiunii școlare „raporturile de limbă maternă ale populațiunii țerii“. Ceea-ce el a retăcut, cu privilegiul același consultări, a spus-o Stefan Lesko destul de lămurit: „Fiecare (?) e convins de practicabilitatea proiectului, căci asilele de copii formează baza maghiarisării“. Aceasta a tot o vorbă clară și cinstită. De aceea e însă de datorința noastră, de a declara tot așa de clar și de cinstit, că tocmai din cauza acestui scop nu avem trebuință de proiect, că îl condamnăm în virtutea vecinilor drepturi, pe care le avem față cu copiii noștri și pe care nimeni nu ni-le poate lua!

Din toate câte le-am spus rezultă, că legea e inexecutabilă. În secolul al 17-lea Iesuitii au dus cu sila pe copiii protestanților la școle catolice și pe părinții lor la bisericile catolice, — și țeara tot nu s'a făcut catolică. Comparațiunea se potrivește cu cele din ziua de azi.

Legea voese să scutească sănătatea copiilor și îi ruinează; ea își dă aerul, de a fi liberală, și face sila cea mai apăsătoare; ea vrea să promoveze bunăstarea poporului și o împedecă; ea nu se sfîșie a purta pe frunte ținta maghiarisării. Inexecutabilă în general și în special, ea va avea un efect depărmător asupra celei mai mici familii, binecuvîntarea așteptată se va prefăce în cea mai grea culpă; — odată ea va fi păstrată ca cu o experiență mai mult din cele ce se crează în contra voinței majorității cetățenilor. Dorim, ca înainte de a fi terminată, să fi sosit deja acel timp.

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul ca câștigător la loterie. Marja trecută a avut loc tragerea la loteria reuniunii artistice boeme din Praga, la care nimeritorul principal, un tablou de Hans Knöchel, l'a câștigat Maiestatea Sa Monarchul.

Archiducele Ioan (Ioan Orth). Ambasadurul Republicii-Argentine din Viena, Don Eduard Ybarbalz, a făcut întrebare în Buenos-Ayres, că făcutoa guvernul de acolo deja pași pentru câștigarea de informațiuni sigure asupra sorții lui Ioan Orth și a corăbiei sale. La cas, că aceasta nu s'a făcut, Ybarbalz propune inițierea unei expedițiuni pe apă și pe uscat pentru căutarea celui pierdut. Ambasadorul, care cunoaște foarte bine litoralul argentinic, crede, că Archiducele va fi căutat scapare în vre-un port al Americii-de Sud; legătura telegrafică ajunge numai până la gradul 42 de latime sudică, ear' dela Viednia, orașul principal al districtului Rio Negro, până la gradul 55 nu există nici o legătură telegrafică. Don Eduard Ybarbalz cunoaște greutățile navigațiunii sud-americane din experiența proprie, deoarece ce a făcut de mai multe-ori călătoria pe apă dela Buenos-Ayres până la Valparaiso; el însuși a suferit înainte de asta cu câțiva ani naufragiu la țărmului Americii-de-Sud. Ținta expedițiunii va avea să fie Capul-Horn. Don Ybarbalz nutrește cea mai mare speranță că expedițiunea argentinică va fi încoronată de succes.

Numiri. Locuitorul din Gladna Frideric Mixkovszky a fost numit candidat de practican de contabilitate la direcțiunea financiară din Lugoj, ear' custodele de carcere Mihail Telecean a fost numit servitor ad. la tribunalul reg. din Panciova.

Statute aprobate. Ministrul de interne reg. ung. a provădut cu clausula de aprobare sub Nr. 80.183 statutele reuniunii de cântări și musică gr. or. din Giula.

Cestiuni militare. Numărul cel mai proaspăt al foi „Verordnungsblatt für das k. u. k. Heer“ publică noua edițiune a dispozițiunilor organice pentru cavaleria ces. și reg. În urma acestor dispozițiuni cavaleria consistă din 42 regimente și anume din 15 regimente dragoni, 16 husari și 11 ulani. Fiecare regiment se împarte în 2 diviziuni cu câte 3 escadroane de câmp și un escadron de întregire. Prelungă fiecare regiment se mai află și câte un detașament de pioniri.

Tablele regesci și ordinea mersului de vară a trenurilor. Ministrul de comunicațiune Baross a provocat secțiunea pentru statorirea ordinei mersului trenurilor, ca să pregătească ordinea mersului de vară a trenurilor, dar' la pregătirea ei se fie cu o deosebită atențiune la tablele regesci din provincie, ca legătura căilor ferate să fie bună și acomodată între locurile, în care se află tablele regesci, tribunalele și judecătoriile cercuale. Această ordine o va examina și ministrul.

Averea „Kultur-Egylet-ului. Din raportul casarului, citit, în ședința lunară din 11 l. c., ținută în Cluj, averea „Kultur-Egylet-ului e valuată la suma de 485.590 fl. 49 cr.

Nou comite-suprem. După-cum se vorbesc în cercurile politice din Budapesta, vicecomitele comitatului Pesta, Mihail Földváry, va fi numit comite-suprem al comitatului Gömör, post devenit vacant prin pensionarea comitelui Fáy.

Colonelul Alexandru conte de Hartenau. Din Viena se telegrafează cu data de 12 Noembrie următoarele: Ministrul de război a dat un circular, prin care face cunoscut, că colonelul Alexandru conte de Hartenau are de a fi intitulat atât în serviciu, cât și afară de serviciu cu titlul șargei sale.

Necrolog. Nicolai Butăriu preot în Bodesci, în etate de 46 ani și 25 ani ai preoției sale, a încetat din viață la 1 Noembrie st. n. a. c. Biblioteca sa, în valoare de aproape 1000 fl. v. a., a dăruit-o sf. biseriei, pe care a servit-o, — spre a fi citită în comună și giur. Îl deplângă ficea sa Elena și ginerele Petru Mager, învătător.

Defraudatiune. La timpul seu am fost împărtășit, că magistrul postal din Svidnic, cu numele Petru Lippay, după-ce a defraudat câteva mii de florini, a luat-o la sănătoasă. După o telegramă a consulatului general austro-ungar din Sofia, sosită la tribunalul reg. din Eperjes, defraudantul a fost prins și arestat, după-ce a recunoscut, că a defraudat 2700 fl. S'au făcut pași de lipsă pentru extradarea lui.

În contra luării palăriei de pe cap. În timpul cel mai nou o ceată de oameni din Brașov a pornit o adevărată luptă contra luării palăriei de pe cap. Despărțământul reuniunii carpatine ardeleni a dat la 8 Noembrie o petrecere de turisti, la care cu unanimitate s'a primit următoarea propunere: Începînd din o zi, care va trebui hotărâtă, atât domni, cât și damele nu vor fi salutați mai mult cu luarea palăriei de pe cap, ci în mod militar sau cu plecare. În editura diarului „Kronstädter Zeitung“ este depusă o coală pentru seama acestora, care din publicul mare voese să se alăture la această propunere. Pe ziua de 22 Noembrie e fixat terminul, dela care începînd propunerea va intra în vigoare. Practic!

Otravă în loc de medicament. În seara de 11 Noemv. a. c. se răspândise la poliția din Budapesta vestea, că judele tablei reg. Edmund Füzy a murit pe neașteptate și că moartea ar fi provenit în urma schimbării unui medicament din apotecă. Dl Füzy era de un timp încoace tot bolnav, dar' cu toate aceste starea nu dădea ansă la nici un fel de temere. La 11 l. c. i-s'a ordonat

— pe datorie sau în alt mod; ținea salon și primia o societate destul de mesticată, — în cea mai mare parte oameni tineri. Totul în casa ei, începînd dela toaletă, mobile, masă — și până la trăsura și servitori, — purta sigilul unui lucru nefiresc, imitat, vremelnic... dar' nici principesa însăși, și nici oaspeții sei, pe semne, nu aveau trebuință de ceva mai bun. Principesa trecea de femeie iubitoare de musică, literatură, de patroana artistilor și a măiestrilor; se interesa în fapt de toate „cesiuniile“ aceste — până la extas — și până la un extas nu de tot sgomotos. Fără îndoială avea în sine o vînă estetică. Prelungă aceasta era foarte accesibilă, amabilă, fără mândrie și fără lăudăroșie. — și, ceea-ce mulți nu bănuiau, — de firea ei era foarte bună, miloasă la inimă și indulgentă... Însușiri rare sînt aceste — și cu atât mai scumpe îndeosebi la persoane de asemenea soiul — „O femeie proastă!“, dicea despre dînsa un istot, — „dar' în raiu va intra negreșit! Pentru-că: toate le iartă — și toate i-se vor ierta!“ Se mai dicea despre dînsa, că dacă dispărea din curtea oraș, — totdeauna lăsa după sine tot atâți creditori, cât și oameni încărcăți de binefaceri. O inimă blajină se îndoae încătr'o poftești.

Kupfer, după-cum urmează din firea lucrului, se ducea la casa ei — și era amicul seu intim... gurile rele susțineau, că prea intim. El totdeauna se exprima despre ea nu numai prietenește, ci cu înșuflețire; lăuda pe femeia aceasta de aur, — ceea-ce aici nu e nevoie de explicat! — și era firm convins și despre iubirea ei pentru artă, și pentru cunoștințele ei artistice! — Odată după prînz se vorbea la familia Aratov despre prin-

cipesa și despre serile sale; el a început să capaciteze pe Jacob să intrerupă cel puțin odată viața acea anahoretică și să i dea voe lui, adică lui Kupfer, să-l prezente prietenei sale. Iacob la început nici nu voia să asculte — Dar' ce crezi tu? strigă în sfârșit Kupfer: despre ce fel de prezentare e vorba? Lucru simplu, te iau cu mine, eacă așa cum șezi aici, în sursuc, și te duc la ea deseară. Acolo, prietene, nu se obișnuiesc nici un fel de etichetă! Tu ești om învătă și îți place literatura, și musica (în cabinetul lui Aratov intr'adevăr se găsea un pianin, pe care câte-o dată da nise acorduri de septime mici), — ear' în casa ei toate aceste bunătăți sînt în abundență!... S'apoi ai să întâlnești acolo oameni simpatici, fără de ori-ce pretenții! Și în sfârșit, e imposibil la vîrsta ta, cu exteriorul tîu (Aratov își plecă ochii și făcu un semn cu mîna) — da, da, cu exteriorul tîu, să te retragi așa de societate, de lume! Nu vreau să te duc la te miri ce generali! Dealtfel eu însumi nu cunosc generali!... Nu te codi, dragule! Moralitatea — este un lucru bun, respectabil... Dar' la ce să o împingi până la ascetism? Doar' nu te pregătești de călugărie! —

Aratov însă urmă a se codi: când pe neașteptate se ivi în ajutorul lui Kupfer Platonida Ivanovna. Deși ea nu înțelegea bine ce va să dică vorba ceea de: ascetism? — găsia, că Iașenka (diminutiv pentru Iacob, ca și Iașa) n'ar face rău să se mai distragă, să mai vadă oameni — și să se arete și el. — Cu atât mai mult, adause ea, că eu mîi încred în Feodor Feodorici! În locuri rele nu te va duce!... — Am să vi-l aduc înderît cu totul neprihănit! strigă Kupfer,

spre care Platonida Ivanovna, cu toată încrederea sa, aruncă nise priviri neliniștite. Aratov a roșit până la urechi, — dar' n'a mai obiectat nimic.

Lucrul s'a sfîrșit așa, că în ziua următoare Kupfer l'a dus la soareana prinsesei. Dar' Aratov n'a stat mult acolo. Antîu, pentru-că a găsit la dînsa vre-o douăzeci de oaspeți, bărbați și femei, adevărat, că simpatici, dar' totuși străini; și aceasta îl gena, deși nu fusese silit să converseze prea mult; și de aceasta se temuse mai tare. A doua, însăși stăpîna casei nu i-a plăcut, deși îl primise foarte afectuos și fără forme. Nu-i plăcea nimic dintr'însa; nici fața vîpsită, nici pîrlul frîsat, nici vocea răgușit-dulceagă, nici risul plîngător, nici maniera de a-și întoarce ochii pe sub frunte, nici decolarea exagerată — și nici degetele acele rotunde scilpicioase, cu o mulțime de inele!... S'a retras într'un colț și trecea repede cu ochii preste fețele tuturor oaspeților, fără-că se le deosebească una de alta, sau se uita cu privirea fixă la picioare, când în sfârșit un artist din străinătate, cu o față tare jigărită, cu pletele foarte lungi și cu o sticlă sub sprînceana sbîrcită s'a așezat la pian și, bătînd cu avînt din mîni la claviatură, și din picioare la pedal, începînd să rostogolească o fantasia de a lui Liszt pe o temă wagner-iană. — Aratov nu s'a mai răbdut și a șters-o, ducînd în sufletul seu o impresiune iritată și greoaie, prin care totuși răsbătea ceva neînțeleș, — dar' de o importanță aproape sbuciumătoare. (Va urma.)

Turnătorie de clopote și de metal

a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord armonice, oferind garanția pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coroane) de lemn, fer turnat și bătut; astfel construite, ca după-ce sînt usate pe o latură, se poată fi învîrtite ușor în on-ce parte, prin ceea-ce se înclungă creparea lor. Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adînc, ca cele de sistemul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

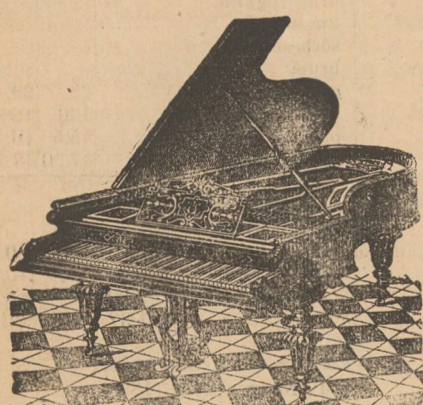
Recomand mai departe scaune de fer bătut pentru clopote, solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de aramă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se confecționează clopote și prelîngă plătimea prețului în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna în magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny,
Timișoara, Fabrică.

[955] 9—10

PRIMA asociare productivă

FABRICANȚILOR de CLAVIRE
din Viena.

Asociare înregistrată cu garanția nelimitată.

Depozitul principal: Budapesta, IV., vâci-uteza 24 sz.

Conducătorul prăvăliei: I. CECELITS.

Mare alegere de pian de salon, piccolo, mignon, pianinuri și harmoniuri.

FABRICA: VIENA, IV., KLAGBAUMGASSE Nr. 3.

[951] 4—5

Depozit de mărfuri de încălțăminte.

DEPOSIT

de mărfuri de încălțăminte

Strada-Cisnădiei Nr. 24.

Subsemnatul aduc la cunoștința P. T. publicului, că am redus prețul mărfii mele de încălțăminte cu mai mult ca cinci % și mă aflu în poziția, de a-mi vinde marfa mai ieftin ca ori-și-când! Numai mă rog a nu confunda fabricatul meu real și bun dela cei mai buni fabricanți, care e lucrat cu mâna anevoios și acurat, cu marfa care în ziua de astăzi e lucrată cu mașina și adusă în comerț ca articol de concurență, deoarece-ce pot garanta pentru buna mărfii mele.

Cu rugarea de a mă onora și pe viitor cu prețuita D-Voastre încredere

mă subscriu respectuos

[971] 4—5

M. Bachholzky,

Depozit de mărfuri de încălțăminte, Strada-Cisnădiei Nr. 24.

Depozit de mărfuri de încălțăminte.

Blüthner, Lipsca. — Bösendorfer, Viena.

PIANURI ALESE

conține negustoria de pianuri

Heldenberg
ÎN SIBIIU.

Piano mare, piano mic, mignon și pianino.

Toate pianurile le dau cu mult mai ieftin, decum le-ar pute cumpăra direct ori-și-care negustor; prelîngă aceasta numai ceea-ce e mai bun, ales în fabrici de om expert, prin urmare nu probat numai prin unul ce cântă pe pian. Pentru judecarea unei construcții nedefectuoase dela un pian, prelîngă a pute cânta se mai recer și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Acea marfă de rate, pe care firme neînsemnate o fabrică anume pentru provincie și o laudă în liniște prin agenți de deosebite branșe, nu se furnizează.

953 [7—10]

Garanția de mai mulți ani se înțelege de sine.

Fiii lui Schweighofer, Viena.

Resturi de pănură de Brunn

2-10 m. pentru un roc de iarnă complet. [954] 6—20

Palmerston fl. 5-50.

Resturi de pănură

2-10 m. pentru un roc de iarnă complet. Mandarin de toate colorile, calitatea cea mai fină. fl. 9—.

Resturi de pănură

3-10 metri pentru un complet rînd de haine de iarnă fl. 5—.

Pănură

pentru rocuri de vînat 2-10 m. fl. 5—.

Resturi de pănură

pentru o părechie compl. de pantaloni vîrgați sau țărcați, 1 rest fl. 3-50.

Cammgarn de mătășă

în dungi numai novitate. Pantaloni compl. fl. 6—.

Pănură

DE UNIFORME

pentru oficialii c. r., financiari, veterani și pompieri cu prețurile cele mai ieftine.

Bernhard Ticho, BRÜNN,

Krautmarkt 18.

Expedarea cu rambursă postală.

Mustre gratis și franco.

O carte elegantă și bogată în alegere de mustre, cuprînd numai novități, la cerere se trimite domnilor croitori.

Asigurăm despre serviciul foarte prompt.

Cumpărarea cea mai ieftină

DERESTYE și RÜGNER

boltă de articole de modă pentru dame și bărbați

în ARAD,

[972] 1—3

sub Nrul 16 în piața libertății (palatul Domany).

Depositar mare de materii, negre și colorite, de toamnă și de iarnă, pentru femei și bărbați, precum: Camgarn, Cheviot, flanel, vattmol, Loden etc., precum și în materii de mătășă, faile Merzelient, Saten de Lyon, Radme, catifele negre și colorite de mătășă și de bumbac (vatta) și pantlice de catifea plüsch și Moare. Barcheturi de cosmanos bune de spelat, barcheturi duble de Valz Volapük, barcheturi cu sinior alb și pique. Pânuri de dame, pânuri de lână cheviot pentru mantale de ploaie și pentru îmbrăcăminte de copii. Mare deposit de pânză renumită de Carol Siegel senior și de pânzări, precum: pânzări pentru pat, masă, damast; depositul mare al pânzărilor celor mai bune în schiffon și pergat de Benedec Schroll și fiii. În articoli de iarnă cea mai bogată alegere de cămeși, vestimente pe dedesupt și ciorapi de Jäger. Ciorapi și mănuși. Năfrâmi de postav în toate mărimile, asemenea mărfuri de bumbac tors de Berlin în mare mulțime. Spătele de tricot, năfrâmi de Berlin, cățe (de cap), haine de băieți, șapche, mănuși etc. Corsete spirale elastice. Mare deposit de perdele cu cipea albă și colorite, perdele de lână țesută chenill și juite, gata și cu metrul. Mesaie de pat și de masă și coverte gobeline și de lână. Multime de teppichuri de salon și lungurețe, prosternute la pat din materii juite, tapestrie, chenilli, brütli și Smyrna. Năfrâmi de mătășă și articoli de modă pentru bărbați: cămeși, gulere, manchetă, ciorapi, basmale, parapleie, dentele, pantlice, parfumerii. Negot de toaletă pentru dame (chichele), toate trebuințele pentru croitori și peptenerii în mare mulțime. Secțiune îndeosebi aranjată pentru pregătirea de reverenți în special pe seama preoților greco-orientali și greco-catolici. Pregătire de reverenți și brêne prin cel mai excelent croitor. Dispunem de odăjdii și covoare bisericesci. Reverenți se capătă după fasonul ortodox și cel cernovișan, dela 25 fl. până la cele mai fine cu 35 fl. Brêne dela fl. 5—5.50 și fl. 6 cele mai late și mai fine.

Vis-à-vis de monumentul celor 13 martiri.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrină.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărălnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vîntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărăcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalîn păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.